

11.11.2025

EOAK/1009/2025

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Juha Haapamäki

TUTKIMATTA JÄTTÄMINEN

1 KANTELU

Kantelija kertoi, että hänen poikansa kuoli liikenneonnettomuudessa. Hän arvosteli - - - poliisilaitosta siitä, ettei näin vakavassa asiassa toimitettu esitutkintaa. Hän viittasi erityisesti siihen, että yhteentörmäyksen toinen osapuoli tuli autollaan kolmion takaa. Kantelija totesi myös, että auton kuljettajalta ei ole kirjattu mitään kertomusta, eivätkä todistajat ole nähneet itse onnettomuutta. Lisäksi hän viittasi liikenne- ja potilasvahinkolautakunnan asiassa antamaan ratkaisusuositukseen, jossa oli katsottu yhteentörmäyksen aiheutuneen yksin auton kuljettajan tuottamuksesta.

2 SELVITYS

Asiassa antoi selvityksensä - - - poliisilaitoksen rikosylikonstaapeli. Lausuntonsa antoivat poliisipäällikkö ja Poliisihallitus.

Jäljennökset selvityksestä ja lausunnoista liitetään oheen tiedoksi kantelijalle.

Lisäksi on tutustuttu aluesyyttäjä 17.12.2024 tekemään kahteen päätökseen olla toimittamatta esitutkintaa asiassa - - - asiassa - - -.

2.1 Tapahtumatietoja

- - - tapahtui 22.5.2022 moottoripyörän ja auton yhteentörmäys, jossa moottoripyörän kuljettaja (kantelijan poika) kuoli. Asiassa kirjattuun tutkintailmoitukseen - - - on merkitty rikosnimikkeiksi:

- 1) törkeä liikenneturvallisuuden vaarantaminen
- 2) liikenneturvallisuuden vaarantaminen (ei noudattanut väistämisvelvollisuus risteyksessä -liikennemerkkiä)
- 3) kuolemantuottamus
- 4) rattijuopumus.

Asian tutkinnanjohtajana toimi 15.7.2022 alkaen rikosylikonstaapeli. Asiassa on kuulusteltu 19.7.2022 neljää todistajaa. - - -.

Rikosylikonstaapeli on 24.10.2022 tehnyt ensinnäkin päätöksen, jossa todetaan, että em. rikoksista 1 ja 4 (sekä huumausaineen käyttörikoksesta) epäilty moottoripyörän kuljettaja oli kuollut. Koska epäiltyä ei voitu asettaa syytteeseen, asian esitutkinta on lopetettu esitutkintalain 10 luvun 2 §:n nojalla.

Rikosylikonstaapeli on samana päivänä tehnyt myös päätöksen, että esitutkintaa ei em. rikosten 2 ja 3 osalta toimiteta, koska ei ole syytä epäillä rikosta. Näiltä osin kyse oli siis auton kuljettajan (jäljempänä A) menettelystä.

2.2 Rikosylikonstaapelin selvitys

Rikosylikonstaapeli toteaa aloittaneensa tutkinnanjohtajana 15.7.2022. Todistajat kuulusteltiin 19.7.2022. Rikosylikonstaapeli oli ollut kantelijan yhteydessä useita kertoja. Lisäksi hän oli ollut yhteydessä autoa kuljettaneeseen A:han, joka oli suorittamassa varusmiespalvelustaan. A oli kertonut tapahtuman olleen todella yllättävä, eikä hän ollut ehtinyt muuta kuin yrittää pysäyttää autonsa, mutta moottoripyörän nopeudesta johtuen hän ei ollut pystynyt välttämään kolaria.

Rikosylikonstaapeli sai kantelijan pojan ruumiinavauspöytäkirjan 23.8.2022. Sen mukaan - - - . Rikosylikonstaapeli oli pyytänyt asiantuntijalausuntoa moottoripyörän käyttämästä nopeudesta. Tämä arvio tuli lokakuussa 2022, minkä jälkeen rikosylikonstaapeli teki asiassa päätökset. Hänen mukaansa kantelijan pojan käyttämä tilannenopeus on ollut silminnäkijähavaintojen, tapahtumapaikalla tehtyjen arvioiden ja laskelmien perusteella vähintäänkin 120 km/h, todennäköisesti törmäyshetkellä enemmänkin. Tämän vuoksi rikosylikonstaapeli on katsonut, että tuo suuri ylinopeus aiheutti kolarin. Tieliikenteessä on luottamusvelvollisuus siihen, että kaikki tienkäyttäjät noudattavat tieliikennelain sääntöjä sekä ennakoitivelvollisuus liikenneonnettomuuksien välttämiseksi. Vaikka autolla on ollut väistämisvelvollisuutta osoittava liikennemerkki, ei esitutkinnassa rikoskonstaapelin mukaan tullut esille sellaista, että A olisi laiminlyönyt väistämisvelvollisuuttaan. Moottoripyöräilijän nopeus on ollut niin suuri, ettei henkilöauton kuljettaja ollut pystynyt sitä havaitsemaan. Rikosylikonstaapeli huomautti, että vakuutusyhtiö ratkaisee asiat eri näkökulmasta kuin poliisi.

Rikosylikonstaapelin mukaan hän kirjasi auton kuljettajan kanssa käydyn keskustelun paperille, jonka hän toimitti jutun tutkijalle. Sitä ei ole jostain syystä kirjattu ilmoituksen selostusosaan, koska kuljettajaa ei kuulusteltu.

Rikosylikonstaapeli totesi vielä, että kantelija oli tehnyt hänestä rikosilmoituksen. Asiassa tutkinnanjohtajana toiminut aluesyyttäjä katsoi, ettei ei ollut syytä epäillä rikosylikonstaapelia virkavelvollisuuden rikkomisesta tai mistään muustakaan rikoksesta eikä esitutkintaa aloitettu.

2.3 Poliisilaitoksen lausunto

Poliisilaitos katsoi, että rikosylikonstaapeli on toiminut asiassa tutkinnanjohtajana hänelle kuuluneen harkintavallan rajoissa päättäessään, että A:n osalta ei toimiteta esitutkintaa. Poliisilaitos katsoi tämän päätöksen olevan jälkikäteenkin arvioituna oikea, ja ettei asiassa ole aihetta aloittaa esitutkintaa A:n osalta. Kun otetaan huomioon kuolemaan johtaneen liikenneonnettomuuden suuri selvittämisenintressi ja tutkinnalta edellytettävä tarkkuus, olisi A:n puhutuksessa kertoma joka tapauksessa tullut vähintäänkin kirjata ylös esitutkintapöytäkirjaan, ellei häntä ole ollut tarvetta kuulla asianomistajana.

2.4 Poliisihallituksen lausunto

Poliisihallitus totesi, että esitutkintakynnys ei yleisesti ottaen ole kovin korkea. Kyseessä olevassa asiassa on sen lisäksi korkea selvittämisenintressi, koska liikenneonnettomuudessa oli kuollut ihminen.

Tässä tapauksessa A:lla on ollut väistämisenvelvollisuus, koska hän on tullut kärkikolmion takaa. Poliisihallituksen mukaan tieliikenteen luottamusperiaate ei tarkoita, että tienkäyttäjä voi täysin sokeasti luottaa siihen, että toinen tienkäyttäjä noudattaa kaikissa tilanteissa liikennesääntöjä. Esitutkinnan edellytyksiä arvioitaessa on kyse siitä, onko A noudattanut velvollisuuksiaan.

Todistajia on kuultu alustavissa puhutteluissa ja kuulusteluissa. Todistajien kertomukset puhutteluissa on kirjattu tutkintailmoitukseen. Kuulusteluista on pidetty kuulustelupöytäkirjaa. Puhutteluissa ja kuulusteluissa kerrottu eriää osin toisistaan, mikä vaikeuttaa asian arviointia.

Todistajien kertomusten osalta huomionarvoista on ensinnäkin, ettei kukaan todistajista vaikuta nähneen itse onnettomuutta. Varmuutta moottoripyöräilijän ja autonkuljettajan ajokäyttäytymisestä välittömästi ennen liikenneonnettomuutta ei näin ollen ole. Tutkinnanpäätös perustuu todistajien kertomuksiin moottoripyöräilijän ja autonkuljettajan ajokäyttäytymisestä eri ajankohtina ennen liikenneonnettomuutta.

Poliisihallituksen mukaan todistajakertomusten valossa jää epäselväksi, millä perusteella moottoripyörän tilannenopeudeksi on arvioitu 120 km/h. Tämä arvio perustuu Suomen Vahinkotarkastus SVT Oy:n asiantuntijalausuntoon, joka on ollut rikosylikonstaapelin käytettävissä. Tieosuudella on ollut 50 km/h -nopeusrajoitus.

Poliisihallituksen mukaan vain yksi todistaja on kommentoinut A:n ajokäyttäytymistä. Tämä todistaja on tutkintailmoitukseen kirjatussa puhuttelussa sanonut, että A on ajanut normaalien liikennesääntöjen mukaan. Kuulustelupöytäkirjaan kirjatussa kuulustelussa hän on sen sijaan sanonut, että henkilöauto ei ole liikkunut. Kertomus on näin ollen tulkinnanvarainen. Se, että A on jossain kohtaa noudattanut liikennesääntöjä, ei myöskään tarkoita, etteikö hän myöhemmin olisi voinut laiminlyödä väistämisvelvollisuuttaan.

Esitutkintalain esitöiden mukaan tulkinnanvaraiset kysymykset liittyen siihen, täyttääkö tietty toiminta rikoksen tunnusmerkistön vai ei, kuuluvat virallisen syyttäjän arvioitavaksi. Esitutkintaa ei siis tulisi tulkinnanvaraisissa tapauksissa jättää toimittamatta. Poliisihallituksen mukaan rikosylikonstaapeli on tehnyt suhteellisen pitkälle menevää arviointia näytöstä ja siitä, voisiko rikoksen tunnusmerkistö täytyä. Poliisihallitus totesi, että A on lähtökohtaisesti ollut väistämisvelvollinen moottoripyörään nähden ja viittasi korkeimman oikeuden ratkaisuihin KKO:2016:36 ja KKO:2020:22 todeten, että nyt käsiteltävä olevien kaltaisten liikennesääntöjen sisältävän tyypillisesti paljon yksittäistapaukseen liittyvää näytön arviointia ja vaativien oikeudellisten vastuukysymysten määrittelyä. Lisäksi Poliisihallitus yhtyi Oulun poliisilaitoksen lausumaan siitä, että A:n puhutuksessa kertoma olisi tullut kirjata ylös.

Yhteenvetona Poliisihallitus katsoi, että asiassa olisi tullut aloittaa esitutkinta. Poliisihallitus saattoi näkemyksensä - - - poliisilaitoksen tietoon.

- - - poliisilaitos ilmoitti 28.7.2025, että asia - - - on määrätty otettavaksi uudelleen tutkintaan.

2.5 Muuta

Kantelija teki rikosilmoituksen poliisin menettelystä asian - - - tutkinnassa. Tuossa asiassa tutkinnanjohtajana toiminut aluesyyttäjä totesi 17.12.2024 tekemässään päätöksessä, että harkintavallan ylitys on rangaistavaa vain, jos harkintavaltaa käytetään väärin. Aluesyyttäjän mukaan asiassa ei ole tullut ilmi seikkoja, joiden perusteella olisi syytä epäillä rikosylikonstaapelin tehneen päätöksiään riittämättömän selvityksen perusteella ja käyttäneen tutkinnanjohtajan toimivaltaansa tai siihen liittyvää harkintavaltaansa väärin. Päätöksen mukaan ei ollut syytä epäillä rikosylikonstaapelia virkavelvollisuuden rikkomisesta tai mistään muustakaan rikoksesta eikä esitutkintaa aloitettu. Aluesyyttäjä katsoi samana päivänä tekemässään toisessa päätöksessä myös, ettei jutun tutkijaa ole syytä epäillä rikoksesta.

Liikenne- ja potilasvahinkolautakunta on 9.10.2024 on antanut Pohjola Vakuutus Oy:n pyynnöstä ratkaisusuosituksen korvausvastuunjaosta puheena olevassa liikenneonnettomuudessa. Lautakunta on katsonut yhteentörmäyksen aiheutuneen yksin A:n tuottamuksesta hänen laiminlyötyään väistämisvelvollisuutensa. Lautakunnan mukaan auton lähtiessä liikkeelle moottoripyörä on ollut jo lähellä ja havaittavissa. Auton kuljettajan ei ole esitetty katsoneen vielä vasemmalle moottoripyörän tulosuuntaan ennen liikkeelle lähtöään sen jälkeen, kun hän on katsonut oikealle. Moottoripyörän kuljettajan nopeudella ja menettelyllä sekä päihtymyksellä ei lautakunnan mukaan näin ollen ole ollut syy-yhteyttä vahinkoon.

3 RATKAISU

3.1 Oikeusohjeita

Esitutkintalain (ETL) 1 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan esitutkinnassa selvitetään muun muassa asian laadun edellyttämällä tavalla epäilty rikos, sen teko-olosuhteet, sillä aiheutettu vahinko ja siitä saatu hyöty, asianosaiset sekä muut syyteharkintaa ja rikoksen johdosta määrättävää seuraamusta varten tarvittavat seikat.

Tämän säännöksen esitöissä (HE 222/2010 vp., s. 161) todetaan, että esitutkinnassa on pyrittävä keräämään riittävä kohtuudella saatavissa oleva selvitys ja näyttö, niin epäiltyä vastaan kuin hänen puolestaankin puhuva. Sinällään rikosten riittävän tehokas selvittäminen ei luonnollisesti liity pelkästään rikoksesta epäiltyyn vaan myös muihin asianosaisiin, koska esimerkiksi asianomistajan kannalta esitutkinta voidaan nähdä oikeussuojakeinoksi. Selvittäminen asian laadun edellyttämällä tavalla pitää sisällään sen, että tutkintaan on suunnattava riittävästi henkilöstö- ja muita voimavaroja. Tutkintaa ei voida myöskään päättää kiireeseen tai perusteettomiin ja hätäisiin johtopäätöksiin nojautumalla. Tehokkuuden vaatimuksen yksi ulottuvuus on, että tapaus tulee tutkia sitä perusteellisemmin mitä vakavammasta rikoksesta on kysymys.

ETL 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty.

Tämän säännöksen 2 momentin mukaan ennen esitutkinnan aloittamista esitutkintaviranomaisen on tarvittaessa selvítettävä 1 momentissa tarkoitettuun rikosepäilyyn liittyvät seikat erityisesti siten, että ketään ei aiheettomasti aseteta rikoksesta epäillyn asemaan ja että asian sitä edellyttäessä voidaan tehdä 9 §:n 1 momentissa tai 10 §:n 1 momentissa tarkoitettu ratkaisu esitutkinnan toimittamatta jättämisestä. Esitutkinnan aloittamista edeltäviin toimenpiteisiin sovelletaan soveltuvin osin tämän lain säännöksiä.

ETL 3 luvun 3 §:n 3 momentin mukaan tutkinnanjohtaja päättää tarvittaessa siitä, toimitetaanko esitutkinta, ja päätöksen tekemiseen mahdollisesti tarvittavien seikkojen selvittämisestä. Asian selvittämiseksi tarpeellisiin esitutkintatoimenpiteisiin saadaan ryhtyä ennen tutkinnanjohtajan päätöstä.

ETL 10 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan esitutkinnan valmistuttua asia on toimitettava syyttäjälle syyteharkintaa taikka sakon ja rikesakon määräämisestä annetussa laissa tarkoitetun määräyksen tai vaatimuksen antamista varten.

Tämän pykälän 2 momentin mukaan esitutkinta päätetään kuitenkin saattamatta asiaa syyttäjän käsiteltäväksi, jos tutkinnassa on selvinnyt, ettei rikosta ole tehty taikka ettei asiassa voida nostaa ketään vastaan syytettä tai esittää muuta rikokseen perustuvaa julkisoikeudellista vaatimusta. Tämän lainkohdan esitöiden mukaan ilmaisu "on selvinnyt" viittaa varsin korkeaan todennäköisyyden asteeseen sen suhteen, ettei rikosta ole tehty. Tutkintaa ei voida lopettaa 2 momentin nojalla esimerkiksi siksi, ettei esitutkinnassa ole ilmennyt riittävästi näyttöä rikoksen tapahtumisesta. Selvitystä tulee kertyä nimenomaan siitä, ettei rikosta ole tehty. Esitutkinnassa on esimerkiksi saatettu todeta, ettei teko täytä minkään rikoksen tunnusmerkistöä (HE 222/2010 vp, s. 235).

3.2 Kannanotot

Korostan aluksi, että tässä päätöksessä en ota kantaa siihen, kuka on syyllinen puheena olevaan liikenneonnettomuuteen, vaan kyse on rikosylikonstaapelin menettelystä tutkinnanjohtajana.

Totean myös, ettei se, että aluesyyttäjä on arvioinut rikosylikonstaapelin menettelyä rikosoikeudellisesti, estä tutkimasta tätä menettelyä kantelumennettelyssä. Sinänsä aluesyyttäjä on käsitykseni mukaan voinut harkintavaltansa puitteissa päätyä siihen, että rikosylikonstaapelia ei ole syytä epäillä rikoksesta. Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella katson kuitenkin, että rikosylikonstaapelin menettely antaa minulle laillisuusvalvojana aiheutta arvosteluun. Totean siitä seuraavaa.

Minulla ei ole huomauttamista siinä, että esitutkinta kantelijan pojan menettelystä on aloitettu ja sittemmin 24.10.2024 päätetty. Häntä kohtaan ei ole ollut mahdollista nostaa syytettä, joten rikosylikonstaapelin päätös on ETL 10 luvun 2 § huomioon ottaen asianmukainen ja perusteltu.

Seuraavassa onkin kyse vain rikosylikonstaapelin menettelystä olla toimittamatta esitutkintaa A:n osalta.

ETL:n mukaan esitutkinta on toimitettava, kun on syytä epäillä rikosta. Lain esitöiden mukaan tätä esitutkintakynnystä ei asetettaisi kovin korkealle. Varmuutta tai suurta todennäköisyyttä rikoksen tekemisestä ei siis vaadita. Rajatapauksissa merkitystä on selvittämistäintressillä, joka korostuu vakavien rikosten kohdalla (hallituksen esitys 222/2010 vp, s. 177). Kun kyseinen liikenneonnettomuus on johtanut kuolemaan, on asian selvityksintressi tässä tapauksessa suuri.

Tapahtumista onkin aloitettu esitutkinta sekä muun muassa puhutettu ja kuulusteltu todistajia. Saadun selvityksen perusteella tässä vaiheessa epäiltynä on ollut vain kantelijan poika, mutta A:n osalta ei ole heti tehty päätöstä, aloitetaanko esitutkinta vai ei. Tältä osin on ollut arvioitavana, oliko myös A:ta ollut syytä epäillä rikoksesta.

Poliisi voi tehdä alustavia toimenpiteitä arvioidessaan, onko jotakuta syytä epäillä rikoksesta. Tässä tapauksessa A:n osuuden arvioinnissa on ollut mahdollista ottaa huomioon muun muassa, mitä todistajat ovat asiassa kuulusteluissa kertoneet. Myös muita toimenpiteitä on tehty, muun muassa alustavia puhutuksia ja paikkatutkinta. Rikosylikonstaapeli kertoo myös saaneensa asiantuntijalausunnon moottoripyörän nopeudesta (ilmeisesti Suomen Vahinkotarkastus Oy:ltä; tätä asiakirjaa ei ollut poliisilaitokselta saadussa esitutkinta-aineistossa).

Totean ensinnäkin, että A:n rikosylikonstaapelille alustavassa puhuttelussa kertomaa ei ole tallennettu esitutkinta-aineistoon, mitä pidän virheellisenä menettelynä. Tätä mieltä ovat olleet myös poliisilaitos ja Poliisihallitus. Rikosylikonstaapeli ei ole esittänyt sitä selvityksessäänkään, vaikka hän kertoo sen paperille kirjanneensa. Hän kertoo, että sitä ei jostain syystä kirjattu tutkintailmoitukseenkaan. Viime kädessä tutkinnanjohtaja vastaa siitä, että esitutkinta-aineisto on asianmukaisesti kirjattu.

Toiseksi korostan, että kukaan todistajista ei ollut nähnyt itse onnettomuutta, vaikka heillä olikin sinänsä havaintoja kyseisistä ajoneuvoista eri paikoista eri ajankohtina.

Ainoastaan yksi todistaja on puhelimitse toimitetussa kuulustelussaan varsin lyhyesti kertonut havainnoistaan auton kulusta. Hän oli ajanut moottoripyörää vastaan ja on kertonut nähneensä A:n auton risteyksessä vasemmalla puolellaan ja moottoripyörän suoran päässä. Pyörä ajoi ”tosi lujaa”. Hän ei nähnyt itse kolaria ja totesi, että ”ehdin nähdä auton seisovan risteyksessä” ja että ”mielestäni auto ei liikkunut ollenkaan”. Totean, että törmäys näyttää joka tapauksessa tapahtuneen risteysalueella moottoripyörän käyttämällä ajokaistalla (auton oikeaan etukulmaan), joten auton on täytynyt lähteä liikkeelle, vaikka se olisikin ensin asianmukaisesti pysähtynyt. Tutkintailmoitukseen on merkitty tämän todistajan kertoneen toisen poliisimiehen aiemmin suorittamassa puhutuksessa todenneen, että auto ”käyttäytyi liikennesääntöjen mukaisesti”, mutta ei lainkaan avata, mitä hän tällä mahdollisesti tarkoittaa.

Toiset todistajat ovat kertoneet arvioitaan moottoripyörän vauhdista ("se meni erittäin lujaa", "vauhti oli huomattavasti nopeampi kuin rajoitus"), mutta heidän eivät ole tehneet näköhavaintojaan onnettomuushetkellä.

Ulkopuoliset havainnot moottoripyöräilijän ja autonkuljettajan ajokäyttäytymisestä välittömästi ennen liikenneonnettomuutta ovat näin ollen vähäisiä ja tulkinnanvaraisia.

Totean lisäksi, että tutkintailmoitukseen on merkitty todistajien ilmeisen vapaamuotoisia puhutuksia, joiden sisältö osin poikkeaa siitä, mitä he ovat kuulusteluissa kertoneet.

Vaikka liikenne- ja potilasvahinkolautakunnan suositus ei luonnollisesti mitenkään sido viranomaisia asian rikosoikeudellisessa arvioinnissa, niin se on nähdäkseni osoitus siitä, että tässä tapauksessa syyllisyyskysymys ei ole mitenkään yksinkertaisesti arvioitavissa. Suosituksessahan on päädytty katsomaan, että yhteentörmäys olisi kokonaan A:n syytä eli täysin päinvastaiseen lopputulemaan kuin rikosylikonstaapeli.

Korostan, että esitutkinnan aloittamiskynnys ei ole korkea. Kuten Poliisihallituksenkin esille ottamista korkeimman oikeuden ratkaisuihin ilmenee, etuajo-oikeutetun ajoneuvon ylinopeuden merkitys ns. kolmion takaa tulleen ajoneuvon kuljettajan syyllisyysarvioinnissa vaatii pitkälle menevää näytön ja oikeudellisten kysymysten harkintaa.

Tässä tapauksessa tutkinnanjohtaja on kuitenkin tehnyt tällaista näytön arviointia hyvinkin aikaisessa vaiheessa rikosprosessia varsin suppean ja osin ristiriitaisenkin aineiston pohjalta tapauksessa, jonka selvityksintressi on ollut suuri. Tällainen harkinta kuuluu pikemminkin syyttäjälle tai tuomioistuimelle ja vasta kattavamman tutkinnan jälkeen. Rikosylikonstaapelilla ei mielestäni olekaan näissä olosuhteissa ollut edellytyksiä tehdä riittävän perusteltua arviota esitutkintakynnyksestä A:n osalta. Aineiston kirjaaminenkin näyttää edellä todetusti osin ongelmallisena.

Katsonkin, että rikosylikonstaapelin menettely olla aloittamatta esitutkintaa A:n menettelystä antaa aihetta arvosteluun. Asia onkin nyttemmin otettu uudelleen tutkintaan.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.2 esittämäni käsitykset rikosylikonstaapelin menettelyn virheellisyydestä hänen tietoonsa. Kiinnitän hänen vakavaa huomiotaan esittämiini näkökohtiin esitutkinnan aloittamiskynnyksen harkinnasta ja esitutkinta-aineiston kirjaamisesta.

Tässä tarkoituksessa lähetän hänelle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Kun asia on nyttemmin otettu uudelleen tutkintaan, asia ei anna minulle aihetta enempään toimenpiteisiin.